

ONZE GAST VERTELT

Ria is een vrouw die oog heeft voor schoonheid. Ze werkte jarenlang in een modezaak en verkocht exclusieve modemerken en daarnaast schildert ze en maakt ze beelden. Toen ze onlangs naar Hospice Dignitas kwam, nam ze een aantal van haar kunstwerken mee. Boven haar bed en de tafel hangen twee door Ria geschilderde abstracte werken. Op een bijzettafeltje staat een bronzen vrouwenfiguur.

Het was een lange zoektocht voordat Ria wist wat er eigenlijk met haar aan de hand was. "Nadat ik in 2016 na een uitgebreide chemokuur was genezen van kanker kreeg ik pijn in mijn rug. Het voelde of er messen in mijn onderrug gestoken werden. Ik bezocht diverse artsen, waaronder mijn oncoloog, een reumatoloog en een neuroloog. In eerste instantie konden ze niets vinden. De maanden gingen voorbij en ik ging steeds verder achteruit. Ik zakte door mijn rechterbeen en kon niet meer fietsen. Uiteindelijk kwam ik dankzij een second opinion in het AMC erachter wat ik had: PSMA."

Thuis wonen

PSMA is een spier/zenuwziekte. Het doet in de uitingsvorm denken aan ALS. "Er zijn maar

een paar honderd mensen in Nederland die deze ziekte hebben. Het is een progressieve aandoening. Ik heb vooral uitval van mijn armen en benen. Ik wilde natuurlijk graag

"Ik wil mijn kostbare tijd op een gezellige manier doorbrengen."

thuis blijven wonen en genieten van mijn fijne huis en prachtige tuin. Met behulp van thuiszorg kon ik zelfstandig thuis wonen." "Om in mijn tuin te komen of eropuit te gaan, had ik een rolstoel nodig, dus die

werd besteld. Daar moest ik maanden op wachten. Toen de rolstoel er was, kon ik hem niet meer bedienen, omdat ik inmiddels verder achteruit was gegaan. Daarnaast paste de rolstoel niet goed, waardoor het pijnlijk voor mij was om erin te zitten. Het huidige hulpmiddelensysteem beperkt mij in plaats van dat het mij helpt en ik merk hoe afhankelijk je bent van hulpmiddelen en andere mensen als je ziek bent."

Rust

Ria had steeds meer zorg nodig en op advies van haar huisarts ging ze kijken bij Hospice Dignitas. "Ik kreeg een persoonlijke rondleiding. De mensen en de inrichting voelden warm en gastvrij aan. Na de rondleiding besloot ik te verhuizen naar Dignitas. Hier is altijd iemand die mij kan helpen bij alle dagelijkse dingen die ik niet zelf meer kan. Dit geeft mij rust en ik kan mijn energie gebruiken voor mijn familie en vrienden. Mijn broer neemt mij allerlei facilitaire zaken uit handen en regelt alle hulpmiddelen, zodat ik mij daar niet druk over hoeft te maken en mijn kostbare tijd op een gezellige manier kan doorbrengen. Zo komen bijvoorbeeld de medecursisten van mijn schilderopleiding nog regelmatig bij mij langs. Het is fijn om met hen bij te kunnen praten en dat ze hier altijd welkom zijn en gastvrij worden ontvangen."

Ria

**HOSPICE
DIGNITAS**

waar je jezelf mag zijn

ZIJN WIE IK BEN

Jezelf mogen zijn, staat hoog in het vaandel in ons hospice. Toen ik, in 2005 begon, zag ik meteen dat dit voor de gasten zo was. Ik wist niet dat dit ook voor alle medewerkers en vrijwilligers geldt.

Na mijn inwerkperiode gooide collega Greet me "in het diepe". Ze zei: "je kunt het prima" en liet me een gast wassen. Het ging goed. Stapje voor stapje kreeg ik meer

zelfvertrouwen en bloeide op. De eerste keer samen laatste zorg geven, vond ik spannend. Een intense en bijzondere ervaring dat je iemand, bij wie het lijden over is, mooi mag maken. Mijn buurvrouw werd opgenomen. Zij vroeg mij om haar de laatste zorg te geven en dat is gebeurd. Ik heb contact gehouden met mijn buurman en daar is iets moois uit gegroeid.

Liefde en zorg

Vijf jaar geleden leerde ik het hospice van de andere kant kennen. Als moeder. Mijn dochter Denise, heeft de laatste drie weken van haar leven daar gewoond. Wij hebben dit als fantastisch ervaren, zoveel liefde en zorg. Samen hebben wij haar op onze wijze de laatste zorg gegeven.

In de uitzending van Kruispunt: "30 jaar hospicezorg in Nederland" mocht ik de gordijnen sluiten. Dat was voor mij symbolisch de afsluiting van mijn vrijwilligerswerk in ons hospice, waar ik mocht zijn wie ik ben.

Trudy Leek - ZORGVRIJWILLIGER

WARM HART

Met veel plezier kijken we terug naar de Nationale Hulpverlenersdag op 30 september 2018. Het doel van deze dag is: "het respect voor de hulpverleners te vergroten en de afstand tussen hulpverlener en burger te verkleinen".

Een aantal van onze vrijwilligers en verpleegkundigen waren hierbij aanwezig. Door het geven van een rood hartje aan de mensen die onze kraam passeerden, was hun interesse gewekt. Dit leidde vaak tot mooie en waardevolle gesprekken over onze palliatieve zorg. Een belangrijk verschil ten opzichte van vorige jaren was dat de meeste belangstellenden weten wat een hospice is. Er was oprechte interesse voor onze zorgverlening, het vrijwilligerswerk en het maandelijks open huis "Wees Welkom". Het was fijn zoveel mensen te ontmoeten en met een warm hart over ons werk te spreken; een geslaagde dag!

Paola Lisman - OFFICEMANAGER

VAN ONRUST NAAR ONTSPANNING

"Of ik van betekenis kan zijn voor onze gast op kamer Goudsbloem door een hand- of voetwrijving te geven?" vraagt de verpleegkundige. Mevrouw is namelijk onrustig en verward. Zij heeft al medicatie gehad en dit helpt niet. In plaats van meer medicatie wil de verpleegkundige aanvullende zorg inzetten om rust te brengen.

Ik vraag aan onze gast of zij een voetwrijving wil ontvangen. Zij staat hiervoor open. Ik zet rustgevende achtergrond muziek op en masseer zachtjes haar voeten. Aanvankelijk lijkt het niet te helpen. Mevrouw blijft angstig en onrustig. Ze ziet mensen, die er niet zijn. Ik blijf rustig haar voeten wrijven en zie haar kalmeren en ontspannen. Na 10

minuten sluit ik de wrijving af. Mevrouw is moe. Stilletjes loop ik haar kamer uit. Kort daarna kijk ik even bij haar en zij vraagt me om de muziek uit te zetten. Enkele minuten later kijk ik weer even om het hoekje en zie mevrouw in een diepe slaap. Na ongeveer een uur is mevrouw weer wakker. Zij is niet meer onrustig en redelijk helder.

Zo mooi kan complementaire zorg zijn, een waardevolle toevoeging voor onze gast in hun laatste levensfase.

*Mariska Bankras - GASTVROUW
EN LID WERGROEP COMPLEMENTAIRE ZORG*